

Határtalanul-pályázat Segesváron

“Nézd meg egyszer egy székel ember arcát, mikor Vásárhelyt elhagyva hazafelé fordul! Nézd meg az arcát, mikor megpillantja a Hargitát! Aztán csendesedj el, és imádkozz, hogy legyen egy olyan hely a világon, melynek láttán te is úgy érzel, mint ő! Mert ha van, akkor van hazád is.”

(Ismerős Arcok)

A tavalyi pályázat után sokat hallottunk arról, hogy milyen szép az erdélyi táj és kedvesek az ottani testvériskolánk tanárai és a diákok is, így nagyon vártuk, hogy mi is mehessünk Romániába.

1.nap

6 órakor gyülekeztünk a sulis előtt. Izgatottan vártam, hogy elinduljunk Erdélybe. Másfél óra alatt megérkeztünk a határhoz, az átkelés gond nélkül ment. Első állomásunk az Aradi vértanúk emlékműve volt, ahol két évfolyamtársunk beszámolót tartott az itt történt eseményekről. Ezután megkoszorúztuk az emlékművet. Újra több órás buszozás következett, a fiúk zenehallgatással ütötték el az időt. Második állomásunk Déva vára volt. A várba 158 méter magasra telekabinnal jutottunk fel. A kilátás gyönyörű volt. Ezután újra buszra szálltunk és elindultunk Segesvárra. A testvériskolában a tanárok nagyon kedvesen fogadtak és finom vacsorával vártak. Ezután szabadon üthettük el az időt. Késő este elindultunk a szállásunkra, ami Csekefalván volt. A házigazdák barátságosak voltak, türelmük és vendégszeretetük szinte zavarba hozott bennünket. Mindenki birtokba vette a saját szobáját. Miután berendezkedtünk; fáradtan, de élményekkel gazdagon tértünk nyugovóra. Sokat szórakoztunk ezen a napon, csodálatosan éreztem magam. Nagyon vártam a következő napot! :)

Kecső Dóra 7.a

2. nap

Reggel mindenki nehezen kelt. A szálláson bőséges reggelit kaptunk. Reggeli után elindultunk Székelykeresztúrra megnézni Petőfi körtefáját. Petőfi ezen a helyen töltötte utolsó estéjét és a hagyomány szerint szavalt is a vendéglátóinak. Micsoda élmény lehetett őt hallgatni?!. A körtefa megkoszorúzása után elindultunk Fehéregyházára, a költő állítólagos elestének helyére. Megnéztük az emlékműzeumot, majd egyik társunk egy Petőfi verset olvasott fel Petőfi Sándor szobránál. Felszálltunk a buszra és legközelebb csak Segesváron álltunk meg, az iskolánál. Itt csoportokra osztottak minket és megismerkedtünk a segesvári gyerekekkel. Rengeteg ismerkedős játékot játszottunk közösen. Nagyon jól éreztem magam. Sok kedves emberben új barátokra találtunk, voltak, akik már első látásra szimpatikusak voltak. Ez után elmentünk ebédelni a Four Seasons étterembe. A finom ebéd után az iskola egyik tanára, Attila bácsi körbevezetett minket a városban. Először meglátogattuk a rézműves műhelyt, ahol egy idős bácsi a rézművességről mesélt nekünk. Eztán felmentünk az óratoronyba, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a városra. Sajnos, ezután sietni kellett, mert a segesváriak egy focimeccsre készültek ellenünk. Ezen csak fiúk játszottak. Nagy harc volt, minden gólért megküzdöttek, és nagyon ügyesen 7-6-ra verték a hazai csapatot. Ezek után nagy volt az örömünk! A meccs után kaptunk egy órányi szabadfoglalkozást. Kisebb csoportokban visszamehettünk a várba, ahol szuveníreket vásároltunk, fagyiztunk vagy csak nézelődtünk. Eztán a suliban meleg vacsorával vártak minket. Evés után az iskolában ütöttük el az időt.

Ez a nap is nagyon jó volt. Rengeteget szórakoztunk, sokat hülyültünk. Örülök, hogy jobban megismerhettem a többieket, a saját iskolatársaimmal is sokkal barátságosabb lett a viszonyunk. Érdeklődve vártam, hogy mi lesz holnap.

Gulyás Réka 7/a

3. nap

Reggel felkeltünk és döbbsen azt láttuk, hogy esik az eső. Reggeli után úgy döntöttünk, ezért átszervezzük kicsit a mai napot és az eső elől a parajdi sóbányába megyünk. Az út lefelé nagyon izgalmas, érdekes volt, mert a bányába egy sötét alagúton egy busz vitt le minket. Mikor megérkeztünk a sóbányába csodás látvány fogadott. Miután Andrea néni érdekességeket olvasott fel a bányáról, beljebb mentünk és láttunk egy hatalmas kalandparkot. Számos szórakozási lehetőség volt: játszóterek, mozik, akadálypályák. Nagyon jól éreztük magunkat. Ezután föl vitt minket a busz és indultunk Szovátra megnézni a tavakat. Közben megálltunk ebédelni, ahol nagyon finom, nagy pizzákat ettünk. Azután folytattuk utunkat Szovátra. Az út hosszú volt, de végül megérkeztünk. Mindenki nagyon izgatott volt, hogy fürödhessünk egy olyan tóban, ahol a magas sótartalom miatt nem lehet elmerülni. Így aztán el is indultunk megkeresni a tavat, de mikor odaértünk csalódás fogadott bennünket, mert a tó zárva volt. Elhatároztuk, hogy megnézzük a környéki tavakat, hátha lehet valamelyikben fürdeni. Bejártuk a Mogyorósi tavat, a Piroska tavat, a Zöld tavat, a Vörös tavat, ahol még kiskacsákat is ettünk, de egyik tónál sem volt fürdési lehetőség.

Hazafelé megálltunk Korondon a vásárbán, ahol kaptunk egy órát, hogy ajándékokat vásárolhassunk. Miután mindenki visszaért a buszra Farkaslaka felé vettük az irányt. Megnéztük Tamási Áron sírját, majd tartottunk egy rövid megemlékezést róla. Estefelé elindultunk a szállásra, mert volt még egy nagyon fontos teendőnk: a kézműves foglalkozás, ahol lemezt domborítottunk az elmúlt napok emlékeiről. Miután kész lett, ráragasztottuk egy fehér lapra, beletettük egy dobozba örök emlékek és mindenki elment a szobájába készülni a lefekvésre. Ez a nap ismét nagyon jó volt, mindenki nagyon élvezte.

Seres Vivien 7.a

A segesvári meglepetés program

A negyedik nap a szálláson reggeliztünk, majd elindultunk Marosvásárhelyre a kultúrpalotába, ahol kortárs művészek kiállítása volt - a színes ablakok egy-egy magyar balladát ábrázoltak a tükörteremben. Aztán elmentünk a Bólyai könyvtárba (amit tékának neveznek). Ezt követően (szakadó esőben) elsétáltunk a Bólyai Gimnáziumba. Ez a megye legerősebb magyar iskolája, ami hatalmas és egyben gyönyörű volt. A diákok nagyon szépen feldíszítették a ballagó nyolcadikosok számára az iskolát, ami nem lehetett egyszerű, mert tényleg nagyon nagy volt! Miután bejártuk az iskola egy részét, megnéztük a sulis könyvtárát ahol rengeteg könyv volt, és elmentünk ebédelni egy autentikus étterembe, ahol finom volt nagyon az étel. Aztán buszra szálltunk és visszamentünk Segesvárra. Az iskolában a tanárok meleg vacsorával vártak minket. A búcsúesten a segesvári gyerekek rendeztek nekünk egy kis discót, amin elénekeltük az Összetartozás valamint az Örökségünk dalát a segesváriakkal. Hosszas búcsúzkodás után elindultunk haza a szállásra ahol az utolsó esténket töltöttük.

Rácsi Barbara 7.a

5. nap

Kicsit vegyes érzésekkel ébredtem, mert már szerettem volna hazamenni, de még maradni is jó lett volna. Sajnos, reggeli után indulnunk kellett. Miután elköszöntünk a vendéglátóktól, már mentünk is Tordára. Sok településen vitt minket keresztül a busz, mire megérkeztünk a tordai sóbányához. Leszállás után egyből a lejárathoz mentünk, ahol több, mint száz lépcsőfok vezetett le. Megismerkedtünk a bánya történetével, amit egy férfi mutatott be. Néhányan közülünk meg is kóstolták a sót. Majd egy olyan helyre mentünk, ahol a kiabálásunk visszhangzott. Ezután az idegenvezető magunkra hagyott és 13 emeletnyi mélységbe lépcsőztünk. Itt is kaptunk egy kis szabadfoglalkozást, ahol csónakázhattunk, óriáskerékezhettünk, biliárdozhattunk és golfozhattunk is. Én és még egy páran felültünk az óriáskerékekre. A maradék időben megnéztük, ahogy a fiúk biliárdoztak vagy golfoztak. A szabadidő végén visszamentünk a kijáráshoz. Miután kiértünk, már nem volt idő megállni ebédelni, ezért kaptunk egy kis időt és pénzt, hogy vegyünk magunknak valamit enni. A következő megállónk a Király-hágó volt, ahol megcsodáltuk a gyönyörű kilátást. Ezt a helyet Erdély kapujának is nevezik. Miután végeztünk, elindultunk Nagyszalontára. Itt megnéztük Arany János születésének helyére épített tájjellegű házat, majd meglátogattuk a Csonka tornyot. Ezek után már indulhattunk is haza.

Mindenki boldog volt amikor találkozott a szüleivel, de szívesen maradtunk volna még pár napot Segesváron . Nekem nagyon tetszett a kirándulás és egyszer szívesen visszamennék Erdélybe.

Serfőző Gréta 7/b

Nagyon jól éreztük magunkat, a buszozások alatt sokat énekeltünk, rengeteg új barátunkkal azóta is tartjuk a kapcsolatot, várjuk őket hozzánk. Kíváncsian várjuk, jövőre is lesz ilyen lehetőségünk?

Tóth Krisztián 7.b